

прородадоха и зеха много парви, и тога́ди по зе-
 нахах оумышлѣ башини си хораты. 17. Не вѣ-
 ровай противникатъ си. Сѣтиде вакатъ при
 овчерьатъ и мѣ рече нито ты си виноватъ та-
 ся карамы нито азъами кѹчетата; и ако щеши
 да ся простимъ за напрѣдъ и да не ся карамы,
 придаи ми ги, и ще по знашъ чи азъ не лажа:
 овчерьатъ го повѣрова и мѣ ги дади, но по-
 дырѣ малко вакатъ, като и зиде кѹчетата,
 варна ся та разпрасна сїкото стадо на ов-
 черьатъ. 18. Кога си помагатъ человѣцы тѣ и з-
 саватъ ся. Дойдоха при єдна рѣка двама чи-
 ловѣцы, єдинатъ слѣпъ, а другіатъ хромъ, и
 ѹшаха да я преминаятъ, но не можаха, защо
 єдинатъ не видѣше, а другіатъ не имашекрака.
 Тога́ди мѣдрѣ ся согласиха хромыатъ да ба-
 сѣдне слѣпыатъ, ачи да мѣ кѣва гдѣ да
 стапа, и тай не вѣрѣднѣ преминаха. 19. Гако
 бѣшество ся буза кога согласни ся трѣ-
 датъ сїкитѣ членови. Скарахаса ведна ждѣ ра-
 цѣтѣ, краката и сїкитѣ други человѣчки
 ставы ся чревото и дѣмаха, чи ти ся трѣ-
 датъ да го храниатъ, а то сѣдѣ та іадѣ на
 готово, то и мѣ ся пресмѣ за безуміето и мѣ
 рече: чи като земни храниата не я держи, ами
 пакъ тѣмъ я раздѣва. Ти не го послушаха,
 ами мѣ рѣкоха да работи та дася храни и да
 не го єгрижа за тѣхъ. Тай подырѣ малко дни,
 рациѣтѣ като не мѣ дадоха нѣщо, наченаха да
 бунимошаватъ тога́ди ся свѣстиха и ся мѣ-